

Βεροίας Παντελεήμων: «Ας συνειδητοποιήσουμε όλοι ότι είμεθα χρεώστες έναντι του Θεού»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στο Πανελλήνιο Ιερό Προσκύνημα Παναγίας Σουμελά τελέστηκε την Κυριακή 16 Αυγούστου 2026 το πρωί Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και στη συνέχεια κτητορικό μνημόσυνο από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονα, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο.

Ακολούθησε τρισάγιο στα μνήματα των κτητόρων. Συμπροσευχόμενος παρέστη ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Στρατηγός Ειδικών Δυνάμεων Βασίλειος Παπαδόπουλος επέδωσε τιμητικές πλακέτες, εκ μέρους του Γενικού Επιτελείου Στρατού, στον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αρχιμανδρίτη Παντελεήμονα Παπαεμμανουήλ και στον Πρόεδρο του Σωματείου «Παναγία Σουμελά» κ. Γεώργιο

Τανιμανίδη.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων αναφέρθηκε στο χρέος κάθε ανθρώπου απέναντι στον Θεό να αξιοποιεί τα χαρίσματα, τις δυνατότητες και τις δωρεές που του εμπιστεύθηκε. Με αφορμή την ευαγγελική παραβολή των μυρίων ταλάντων, τόνισε ότι όλοι οι άνθρωποι είναι διαχειριστές των δωρεών του Θεού και θα κληθούν να δώσουν λόγο για τον τρόπο με τον οποίο τις αξιοποίησαν. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στην Παναγία, ως πρότυπο υπακοής, αφοσίωσης και πλήρους αξιοποίησης των θείων δωρεών, ενώ συνέδεσε το μήνυμα της παραβολής με το έργο των κτητόρων του Ιερού Προσκυνηματος Παναγίας Σουμελά, τους οποίους χαρακτήρισε ανθρώπους που αξιοποίησαν τα χαρίσματά τους για την Παναγία, τον Πόντο και τις αλησμόνητες πατρίδες.

Αναλυτικά η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος:

«Ἀρξαμένου δέ αὐτοῦ συναίρειν προσηνέχθη αὐτῷ εἷς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων».

Θέλοντας ο Χριστός να διδάξει τους μαθητές του έννοιες που δεν ήταν εύκολο να κατανοήσουν, χρησιμοποίησε πολλές φορές διάφορες παραβολές και παρομοιώσεις. Τις περιέγραψε δηλαδή με έννοιες που τους ήταν γνωστές από την καθημερινότητά τους, προκειμένου να αποκτήσουν μία εικόνα και μία ιδέα για το τι ήταν ή τι σήμαιναν οι έννοιες που ήθελε να τους διδάξει. Αυτό έκανε και στο ευαγγελικό ανάγνωσμα που ακούσαμε σήμερα.

Ο Χριστός παρομοιάζει τη βασιλεία των ουρανών με έναν βασιλέα, ο οποίος θέλησε κάποια ημέρα να ζητήσει λόγο από τους δούλους του για τις πράξεις τους και για τη διαχείριση όσων τους είχε αναθέσει και εμπιστευθεί. Και ενώ θα περίμενε κανείς οι δούλοι του βασιλέως να είχαν εκτιμήσει την ελευθερία που τους είχε δώσει στη διαχείριση των αγαθών και της περιουσίας του, ο βασιλεύς διαπίστωσε από τον πρώτο δούλο που εμφανίσθηκε ενώπιόν του ότι δεν είχαν φανεί συνεπείς και εργατικοί. Διότι όχι μόνο δεν είχε αυξήσει ο δούλος αυτός τα έσοδα και τα αγαθά του κυρίου του, όπως είχε υποχρέωση, αλλά είχε δημιουργήσει και σοβαρότατο χρέος «μυρίων ταλάντων», δέκα δηλαδή χιλιάδων ταλάντων, ποσό υπέρογκο για την εποχή εκείνη.

Η περίπτωση του δούλου αυτού, που παρουσιάζεται στο πλαίσιο της παραβολής για τη βασιλεία των ουρανών που είπε ο Κύριός μας στους μαθητές του, δεν μας αφορά μόνο ως προς τη διαχείριση του βασιλέως, την αρχική συγχώρηση και την

τελική καταδίκη του χρεώστου δούλου, επειδή, ενώ ο ίδιος βρήκε έλεος και συγγνώμη από τον βασιλέα, αποδείχθηκε σκληρός και ανελεήμων έναντι ενός συναδέλφου του, που του όφειλε πολύ λιγότερα χρήματα. Μας αφορά, γιατί μας βοηθά να συνειδητοποιήσουμε ποια είναι η δική μας θέση έναντι του βασιλέως Χριστού και ποια είναι η σχέση μας μαζί του.

Όλοι ανεξαιρέτως είμεθα δούλοι του Χριστού, ό,τι και εάν είμεθα, όποια θέση και όποιο αξίωμα και εάν έχουμε στον κόσμο, γιατί ο Χριστός είναι ο Κύριος, όπως και εμείς τον ομολογούμε καθημερινά. Διότι, εάν δεν αισθανόμεθα δούλοι του Χριστού, τότε δεν ανήκουμε σε Αυτόν, ψευδόμεθα, όταν τον αποκαλούμε Κύριο και δεν έχουμε θέση στη βασιλεία των ουρανών.

Είμεθα όμως δούλοι του Χριστού και επειδή ό,τι έχουμε, η ζωή μας, οι ικανότητές μας, οι θέσεις και τα αξιώματα που κατέχουμε, η περιουσία και τα χρήματα που διαθέτουμε, δεν ανήκουν σε εμάς αλλά σε Εκείνον που μας τα έδωσε. Ανήκουν όλα στον Κύριό μας, ο οποίος μας τα έδωσε για να τα αξιοποιήσουμε για τη σωτηρία μας, η οποία πρέπει να είναι ο σκοπός της ζωής του καθενός.

Μας τα έδωσε ακόμη για να βοηθήσουμε με αυτά τους αδελφούς μας. Μας τα έδωσε όμως και για να διακονήσουμε και το δικό του έργο, αυτό που επιτελεί ανά τους αιώνες η Εκκλησία προς δόξαν Θεού και σωτηρία των ανθρώπων, με όποια ιδιότητα έχει ο καθένας μέσα στην Εκκλησία, είτε είναι πατριάρχης και επίσκοπος, είτε είναι απλός πιστός. Και δεν θα πρέπει να ξεχνούμε ότι, όπως λέει ο ίδιος ο Χριστός, θα μας ζητήσει λόγο τόσο για αυτά που κάναμε όσο και για αυτά που παραλείψαμε να κάνουμε.

Έχουμε, λοιπόν, υποχρέωση, έχουμε χρέος ενώπιον του Θεού, να αξιοποιήσουμε ό,τι μας έδωσε. Διότι, εάν δεν το αξιοποιήσουμε θα είμεθα οφειλέτες έναντι του Κυρίου, όπως ο οφειλέτης των μυρίων ταλάντων που μας παρουσίασε η σημερινή ευαγγελική περικοπή, και θα μας περιμένει η ανάλογη τιμωρία.

Ας συνειδητοποιήσουμε όλοι ανεξαιρέτως ότι είμεθα χρεώστες έναντι του Θεού και ας διδαχθούμε από το παράδειγμα της Υπεραγίας Θεοτόκου, την Κοίμηση της οποίας εορτάσαμε και πανηγυρίσαμε χθες, ιδιαιτέρως και εδώ στο Ιερό Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά. Διότι η Παναγία είναι αυτή που αξιοποίησε στο έπακρο τη δωρεά του Θεού και, από ταπεινή και απλή Κόρη, αξιώθηκε με την υπακοή στο θέλημα του Θεού, με την αφοσίωσή της στο έργο που της εμπιστεύθηκε, όχι μόνο να αγιασθεί και να γίνει αγιωτέρα και των αγίων και των αγγέλων, αλλά και να γίνει αυτή η οποία πρεσβεύει στον θρόνο του Υιού της για τη σωτηρία μας και μπορεί να μας σώσει με τις πρεσβείες και τη μεσιτεία της.

Γι' αυτό και ας προσπαθούμε και εμείς να είμεθα συνεπείς έναντι του Θεού και όσων μας εμπιστεύθηκε και να διαχειριζόμεθα τον πλούτο των χαρισμάτων και των δωρεών του με σύνεση και για τον σκοπό για τον οποίο μας τα έδωσε, ώστε να μην βρεθούμε οφειλέτες. Και με τις πρεσβείες της Παναγίας μας να τύχουμε του ελέους του και να αξιωθούμε της βασιλείας του.

Το ίδιο έκαναν και οι αείμνηστοι κτίτορες του Ιερού αυτού Καθιδρύματος, οι οποίοι αγωνίσθηκαν αξιοποιώντας όλα τα χαρίσματα που τους έδωσε ο Θεός και κινούμενοι από τη μεγάλη ευλάβεια και την αγάπη τους για την Παναγία Σουμελά, αλλά και την αγάπη τους για τον Πόντο και τις αλησμόνητες πατρίδες. Έτσι κατόρθωσαν να δημιουργήσουν αυτό το έργο και το Ιερό Προσκύνημα, όπου φυλάσσεται η ιστορική και θαυματουργή εικόνα της Σουμελιώτισσας Παναγίας και χτυπά η καρδιά του Ποντιακού Ελληνισμού.

Τελώντας σήμερα το μνημόσυνό τους ευχόμεθα και προσευχόμεθα ο Κύριός μας να τους ανταποδίδει τους κόπους τους και την αγάπη τους για την Παναγία Μητέρα του και να αναπαύει τις ψυχές τους.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

